

Medlemmer at tage en Tur over til os — vel at mærke en Gang, naar de have lidt god Tid og Løjlighed, og saa køre en Tur paa Østbanen fra den ene Ende af denne til den anden. Naar de køre denne Tur, tror jeg nok, de ville føle sig grumme tilfredse med Hensyn til Hastigheden paa Kystbanen. For mig personlig har denne ringe Kørehastighed ganske vist ikke stort at sige, da jeg ikke berejser Kredsen saa ofte, men for Beboerne derovre, som daglig skulle benytte denne Bane, er det en stor Gene. For den Tid, i hvilken vi leve, gælder Ordet „Tid er Penge“ mere end forhen, og Beboerne i denne Egn spilde megen Tid, hver Gang de skulle en Tur ud at køre med denne langsomme Bane.

Medens jeg omtaler Togforbindelsen, er der en anden Ting, jeg ogsaa gerne vilde omtale, det er ogsaa et Ønske, jeg vil tillade mig at frembære for den højtærede Indenrigsminister. Det er udtalt for mig af flere, og jeg nærer det selv, nemlig Ønsket om, at der paa de Banestrækninger, hvor der ikke gaa sildige Aftentog fra Byerne ud paa Landet, kunde indrettes saadanne en Gang imellem i Vintermaanederne. Vi Landboere, som til daglig skulle arbejde paa vore Ejendomme med alle vore Ævner og al vor Energi for at klare Skærene, kunne desuagtet, eller maaske snarere netop derfor nok have Lyst til en Gang imellem at komme ind til Byen for at tilbringe nogle fornøjelige og lærerige Timer. Jeg mener ikke hermed, at vi skulle tage ind til Byen for at fylde op paa Varieteer eller paa værre Steder, men jeg mener, vi nok en Gang imellem kunde have Lyst til at komme i Teatrene, og jeg mener, at det at se et godt Skuespil kan være baade fornøjeligt og lærerigt. Naar vi imidlertid ikke have noget sent Aftentog, ere vi nødte til enten at gaa eller benytte vor egen Befordring, og en Vinternat, naar der er Storm og Kulde, er man helst fri for en saadan Tur og er derfor afskaaren fra at tage i Teatret. Jeg vil derfor rette den Hentstilling til den højtærede Minister at lade et Teatertog afgaa en Gang imellem i Vintermaanederne. Vi stille ikke store Fordringer og ere tilfredse med lidt. Naar vi blot faa et Tog en Gang om Maaneden, med andre Ord, hele Aaret rundt 5—6 saadanne Teatertog, vil et længe næret Ønske hos mange Beboere paa Landet være imødekommet.

Der er en anden Ting Trafikvæsenet vedrørende, som jeg ogsaa gerne vil omtale. Det vedrører dog ikke Togforbindel-

sen, men angaar den Prisforhøjelse, der fandt Sted for Nærtrafikkens Vedkommende, da de ny Jærnbanelinjer traadte i Kraft. Jeg mener, at det er absolut urigtigt, at man nedsætter Biletpriserne for de lange Rejser, medens man samtidig forhøjer den for de korte Rejser. Fordi man nedsætter Biletpriserne for de Folk, der have Raad til at foretage de lange Rejser, og som altsaa for en stor Del foretage disse for deres Fornøjelses Skyld, synes jeg ikke, der er Grund til at forhøje Biletprisen for de Folk, som kun benytte Togene til korte Rejser, de Folk altsaa, der ikke have Raad til at foretage de lange Rejser, og som kun rejse med Togene, naar de have Forretninger at besøge ved en af de nærmeste Stationer. Disse Forhold have allerede været berørte i Dag og have været paa Omtale under sidste Aars Finanslovsbehandling baade under 1ste og 2den Behandling. Der var flere Medlemmer, der udtalte, at den Prisforhøjelse for Nærtrafikken, som havde fundet Sted, var imod de Udtalelser, som den daværende Trafikminister kom med, den Gang Loven var til Behandling i Udvalg og her i Tinget. Den daværende Ordfører for det Udvalg, der behandlede Loven (Leth-Espensen), var den Gang Rigsdagsmand for den Kreds, hvori jeg bor, og han udtalte paa sine Vælgermøder, at som Loven var udført i Praksis af Administrationen med Forhøjelse af Priserne for Nærtrafikken, var det imod Lovens Bestemmelse, idet han gik ud fra, at der ikke i Loven gaves Lov til, at Afstanden mellem Stationerne afrundedes opad, hvilket han mente havde fundet Sted. Jeg skal nu ikke afgøre, hvem der har Ret, enten de, som mene, at Takstloven ikke er ført rigtig ud i Livet, eller den højtærede Minister, som forsvarer Administrationens Gennemførelse af Takstloven, men skal kun henholde mig til, hvad den højtærede Minister udtalte sidst, den Gang, det samme Spørgsmaal var til Behandling her i Salen. Da udtalte Ministeren nemlig: „Jeg vil henholde mig til den Ytring, som den ærede sidste Taler kom med til Slutning, da han gik ud fra, at Ministeriet og Jærnbaneadministrationen i det hele vilde vise det fornødne Hensyn ved Fortolkningen af Takstlovens Bestemmelser. Det skal jeg overmaade gerne bekræfte for mit Vedkommende“. Da Ministeren samtidig havde udtalt, at Forhandlingen om disse Prisforhøjelser derved skulde ophøre, antog jeg det som en Tilkendegivelse af, at Ministeren vilde imødekomme de Ønsker, som